Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Secundu[m] est virtuosa p[er]spectiue charitatis conditio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

vicit: q: multā vite auſteritatem in victu
veſtitu ꝛ ſtratu ſu obſeruauit. Gal. v. Qui
chꝛi ſunt carnē ſuā crucifixerūt. Jō multū
deo dilectus fuit. Carnalis em̄ amoꝛis et
voluptatꝫ extirpatio ad ſpūalem gratiam
diſponit. Ro. viij. Qui in carne ſunt: deo
placere nō pñt. Ibidē. Qui ſm̄ carnem/ q̄
carnis ſunt ſapiūt. q̄ vo ſm̄ ſpm̄/ q̄ ſpūs ſt
ſapiūt. nā prudentia carnis moꝛs ē. prudē
tia autē ſpūs vita et pax. qm̄ ſapia carnis
inimica eſt deo: legi em̄ dei ſubiecta ñ eſt.
Berñ. Erras oino ſi putas te ſpm̄ ſuſci/
pere ꝛ carnis delectatiōi inherere.

Tertio vicit diabolū per

vilipenſionē oim honoꝝ mūdanoꝝ. Aug.
Nemo pōt vincere ſpiritales neq̄tias niſi
armis hūilitatꝫ. Btūs aūt antoni⁹ pfun/
de fuit hūilitatꝫ: idō plenā obtinuit ꝯ de/
mones victoꝛiā. Vñ q̄dā vice dū latitaret
antoni⁹ in q̄dā tumulo: multitudo demo
nū ipm̄ adeo lacerauit q̄ miſter ei⁹ eū q̄ſi
moꝛtuū aſpoꝛtaret. Cūq3 eū oēs q̄ conue
nerāt q̄ſi moꝛtuū deploꝛaſſent/ dolētibus
cunctꝫ: ſubito Antoni⁹ reuiuiſcit. ſtatimq3
ad p̄dictū tumulū ſe a miſtro ſuo iteꝝ poꝛ
tari fecit. q̄ cū ibi ex doloꝛe vulnerū pſtra/
tus iaceret: ex v̄tute ani demōes ad cōfli/
ctū excitabat. Tūc illi in varijs foꝛmis fe/
raꝝ appuerūt: ꝛ eū iteꝝ dentibꝫ: vnguibꝫ: ꝛ
coꝛnibꝫ crudeliſſime lacerarūt. Tūc ſubi/
to ſplēdoꝛ mirabil' appuit ibi: ꝛ demones
cūctos effugauit. Antoni⁹ aūt ꝯtinuo ſa/
nat⁹/ chꝛm̄ ibidē adeſſe itelligēs ait. Ubi
eras bone Jeſu vbi eras: q̄re a p̄ncipio nō
affuiſti: Cui dñs ait. Antoni/ h̄ eram. ſed
expectabā videre certamē tuū. Nūcāt q̄a
viril' dimicaſti: i toto oꝛbe te faciā noia/
ti. Jō de eo dici pōt qd̄ de Ozia rege ſcri
bit. ij. Paral. xxvj. Diuulgatū eſt nomen
ei⁹ ꝑp̄t crebꝛas victoꝛias. Itē ſemel cū in
alterā heremū p̄geret: argēteū diſcū rep/
perit. ſtatimq3 intra ſe dicere cepit. Vñ hic
argente⁹ diſc⁹ vbi hoim veſtigia nulla vi/
dent: Nā ſi viatoꝛi cecidiſſet: vtiq3 p̄ ſui ma
gnitudie latere nō potuiſſet. H̄ diabole ar
tificiū tuū eſt. Et cū hec diceret: diſc⁹ vt
fum⁹ euanuit. Poſtmodū ingentē maſſā
veri auri reppit. ſed vt incēdiū aurū fugit.
Sicq3 ad mōtē fugiēs: ibi p vigiti ānos
māſit. Itē q̄dam vice dū ſpm̄ foꝛnicatiōis
ſupaſſet: diabolus in ſpecie nigri pueri añ
eū pſtrat⁹ apparuit: ꝛ ſe ab eo victū ꝯfeſ/
ſus eſt. Cui dixit Antoni⁹. Uiliſſima mi
bi ſpecie appariuſti: te vltra non timebo.
Itē narrauit antoni⁹ de ſeipo dicēs. Ui/
di aliq̄ñ diabolū celſum coꝛpe q̄ ſe dei vir
tutem ꝛ dei ſapiam auſus eſt dicere et ait.
Quid vis vt a me tibi detur Antoni: At
ego ſputa in os ei⁹ p̄jciens: totū me in eū
chꝛi noie armat⁹ ingeſſi: ꝛ ſtatim euanuit
Patet igit̄ q̄ victoꝛioſus fuit anthoni⁹ ꝯ
diabolū: carnē: ꝛ mundū. ij. Machab. xv
Pꝛout deo placet dat dignis victoꝛiā. ꝑp̄t
quā victoꝛiā fact⁹ ē dilect⁹ deo ꝛ hoibꝫ ꝛc.
Ideo de ipo dicere poſſum⁹ qd̄ de abraā
dr̄ Eccl. xliiij. In tētatiōe inuēt⁹ ē fidelis
Ideo dedit ei de⁹ gl'iam in gente ſua.

Secundū de btō antonio cōtēplan
dū eſt virtuoſa ꝑfectiue charitatꝫ
ꝯditio. Sicut em̄ dr̄ apl's Col. iij
Charitas eſt vinculū ꝑfectionis. Vñ ꝑp̄t
excellentiā ſue charitatis multū fuit dile/
ctus deo ꝛ hoibꝫ. j. Joā. iiij. Charitas ex
deo ē. et ois q̄ diligit/ ex deo nat⁹ ē. Ut āt
p̄ncipal'r de charitate quā habuit ad deū
loq̄mur: dicim⁹ q̄ excellēs charitas ei⁹ in
deum apparet ex tribus

Primū eſt total' abdicatio extranei ſo/
(latij.
Secundū eſt ſpiritalis deuo/
tio interni deſiderij.

Tertium eſt virtualis affectio ſuſtinen
di martyrij.

Primū eſt totalis abdica

tio extranei ſolatij. Nullū em̄ penit⁹ ſola/
tiū q̄rebat niſi in ſolo deo/ ꝑp̄t quē ab āno
etatꝫ ſue viceſimo oia tpalia pſus abdica
uit ꝛ heremiticā vitā ducere cepit. Greg.
Diſce hō nō diligere mūdū vt diligas de
um. auerte vt ꝯuertarꝫ. effunde vt iplearꝫ
Aug. Uas es effūde qd̄ hēs ꝛ recipe qd̄
nō hēs. Ber. Nō inutil' cōmutatio p chꝛo
oia reliq̄ſſe. Cū em̄ donent̄ oia cū eo: vbi
ꝛ apph̄ēderꝫ eū erit vnuſipſe oia in oibꝫ: vt
dr̄. j. Coꝛ. xv. Jō Aug. Diues chꝛiana re
ligio q̄ in oim poſſeſſoꝛe oia poſſidet. hec
ille. Magna igit̄ eoꝝ abuſio q̄ ſpꝛeto deo
ſub bono ifinito terrenis rebꝫ ꝛ caducꝫ in/
hiāt. Aug. O mōi amatoꝛes nō eſt req̄es
vbi eā req̄ritꝫ. btām vitā q̄ritꝫ in regione
moꝛtuoꝝ. Quō ibi btā vitā vbi nec vita:

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Secundum eſt ſpiritalis deuotio interni deſiderij. Charitas ei diuina mentẽ hoĩs p deuotionẽ ⁊ deſideriũ in celũ eleuat. Btũs aũt Antoni⁹ aſſidu⁹ ⁊ peruigil erat i orõne adeo vt merito dici poſſit ſctẽ deuotõis exẽplar atq; ſpeculũ. Talis aũt deuotio ex pfectiõe charitatis pcedit. Fulgẽti⁹ in q̃dã ſer. Ubi eſt dilectõis theſaur⁹: ibi ſequit cogitatõis affectus .i. deſideriũ amoroſũ. ¶ Eſt aũt aduertẽduz triplicẽ eſſe charitatẽ ¶ Prima eſt tepida cũ vicz hõ ita deũ diligit q̃ maluz relinqt ⁊ bonũ facit: ſed ſinglares gr̃as mĩme ſentit. Ber. De⁹ freqnt iuſtꝫ adeſt ad meritũ/ nõ ãt ad ſolatiũ: id vtili⁹: iſtõ iocũdi⁹ ¶ Scõa eſt calidã: cum cor hoĩs ſic tãgit gr̃a q̃ dulcedinẽ ſentit ⁊ oẽm affectum ad deũ dirigit. Greg. xij. li. moral. Sũt nõnulli iuſtoꝝ q̃ ad cõprehẽdẽdũ culmẽ pfectiõis accincti dũ altiora interi⁹ appetũt: exteri⁹ cũcta dreliquũt. Hec ille. Cõſolatio tpaliũ maxime ĩpedit hunc charitatis gradũ. Aug⁹. li. lxxxiij. q. Charitatꝫ venenũ eſt ſpes adipiſcẽdaꝝ ⁊ retinẽdaꝝ rerũ tpaliũ. ¶ Tertia eſt feruida. ſ. cũ cor ebullit ⁊ ſeipm p̃ nimio deuotiõis deſiderio ꝯſumit. q. d. ad deũ cũ pſ. Quẽadmodũ deſiderat ceru⁹ ad fontes aq̃ꝝ: ita deſiderat aĩa mea ad te de⁹. Hmõi erat charitas bti Antonij: quã palã oñdebat excellẽtia ſue deuotiõis: vt patere põt intuenti legendã. In tali aũt deuotõe atq; charitate lõgo tpe pſeuerauit. Nã. lxxxv. ãnis in eremo vixit. vbi ſp magis ac magꝫ in gr̃a dei ac deuotiõe pfecit. Cẽteſimo aũt ⁊ q̃nto ſue etatꝫ anno glioſus mr̃ũ ⁊ meritis copioſiſſim⁹ in pace q̃euit ſub Cõſtantino q̃ cepit circa annũ dñi. cccxl. Aug. xij. cõfeſ. Quãto amor pl⁹ accẽdit: tãto ſpirit⁹ magꝫ ſurſũ fert: nec q̃eſcit donec ad locum veniat in q̃ q̃etẽ veram inueniat. ſ. in deo. hec ille. Lõga illa bti Antonij pſeuerãtia in deuotiõe atq; orõnib⁹ aſſiduis euidenter oñdit pcellẽtez charitatꝫ ſue feruorem. Tepidi q̃ppe hoĩs deuotio ſepe frangit p tediũ. ſed deuotio feruidi ſp in dies roborat. Theophil⁹ in breuiloq̃o diuerſaꝝ artiũ dr. In paruo igne vitꝝ frangit. in magno ꝯſolidat. Rõ. q: pu⁹ ignis non eſt tante virtꝫ vt poſſz ſimul ⁊ ſemel circũquaq; vim ignitiuã inducere. Per ignẽ intelligit amor. Lu. xij. Ignẽ veni mittere in terrã. Per vitꝝ aũt intelligit hõ/ ppt nature fragilitatẽ. Cũ g̃ iſte debilis dilectiõis ĩfragit hõ p tediũ. ſed cũ ignis ille vehemẽs eſt/ ſp magꝫ ac magis roborat. Aug. Talis eſt vnuſquiſq; q̃lis ſua deuotio.

Tertiũ eſt virtualis affectio ſuſtinẽdi martyrij. Hec q̃ppe ſignum eſt clariſſimũ feruide charitatꝫ. Joan. xv. Maiorẽ charitatẽ nemo hꝫ vt aĩaz ſu. po. q̃s p amicꝫ ſuis. Btũs aũt antoni⁹ mirabilr̃ ad martyriũ p dño ſuſtinẽdũ afficiebatur. Cũ eñi Maximian⁹ ĩpator chriãnos occideret: ipſe martyres ſeq̃bat vt cũ eis martyr fieri mereret. et vehement triſtabat eo q̃ cũ ceterꝫ martyrib⁹ nõ occidebat. Cañ. vl. Fortis eſt vt mors dilectio. Appet igit ex dictꝫ feruor ſue dilectionis in deũ. Ex q̃ ⁊ appet q̃ dilect⁹ fuit deo ⁊c. Nã et dr ſaluator Joã. xiij. Qui diligit me/ diligit a pre meo: ⁊ ego diligã eũ.

TErtiũ qd oñdit q̃m btũs antoni⁹ dilect⁹ fuit do ⁊c. eſt glioſa ſue ſanctitatꝫ declaratio. j. Regũ. ij. dicit dñs. Quicũq; honorificauerit me: glificabo eũ. Et Jo. xij. Siq̃s mihi miſtrauerit: hono. eũ pr m. Declarata ẽ aũt glioſe multũ ſctitas ei⁹ pcipue triplr

¶ Primo in ſctiſſima filioꝝ ꝯuerſatiõe
¶ Scdõ i certiſſima myſterioꝝ reuelatiõe
¶ Tertõ i copioſiſſima miracloꝝ opatiõe

Primo in ſanctiſſima filioꝝ ſpũaliũ ꝯuerſatiõe. Nã ei⁹ exẽplo mlti mũdũ abnegãtes ad eremũ couolarunt: multiq; ſub ei⁹ inſtitutõe reglari i ſctitatꝫ pposito fuerunt educati. Amb. in q̃dã ſer. Cũ dicat ſcptura diuia Glia pr̃is eſt fili⁹ ſapiẽs. q̃nte hui⁹ ſunt glie q̃ tatoꝝ filioꝝ ſapia ⁊ deuotiõe letãt. Hec ille. Un paulus ad Theſ. ſcribẽs q̃s in chr̃i fide nutrierat: dixit. j. Teſ. ij. Que eſt nr̃a ſpes aut gaudiũ ⁊ corona glie: Nõne vos añ dñm nr̃m ieſum chr̃m i aduẽtu eius: Uos eñi eſtis glia noſtra ⁊ gaudiũ.

Secũdo in certiſſima myſterioꝝ reuelatiõe. Mat. xj. Reuelaſti ea paruulis. Dañ. ij. Eſt deus in celo reuelans myſteria. In celo inq̃. i. in corde